

Sygn. akt III RC 135/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lipca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Mrągowie III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Sylwia Jaroszevska

Protokolant: sekretarz B. W.

po rozpoznaniu w dniu 23 lipca 2018 roku w Mrągowie

sprawy z powództwa K. L. działającej na rzecz małoletniego E. T.

przeciwko F. T.

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa alimenty ustalone przed Sądem Rejonowym w Mrągowie w sprawie III RC 22/06, Oz 2/06 od pozwanego F. T. na rzecz małoletniego E. T. z kwoty po 800 /osiemset/ złotych miesięcznie do kwoty po 1200 /tysiąc dwieście/ złotych miesięcznie, płatne do 10-go dnia każdego miesiąca do rąk matki K. L. wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z raty, poczynając od 01 lipca 2018 roku,

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. nie obciąża pozwanego kosztami sądowymi,

IV. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 135/17, Oz. 13/17

UZASADNIENIE

K. L. działając w imieniu swojego małoletniego syna E. T. domagała się podwyższenia alimentów przysługujących małoletniemu od pozwanego F. T. zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 19 października 2006 roku w sprawie o sygnaturze akt III RC 22/06 z kwoty po 800 zł miesięcznie do kwoty po 1 800 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu wskazała, że od daty ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów upłynęło już 11 lat i przez ten czas potrzeby małoletniego znacznie wzrosły. Zmienił się też poziom cen. Nadto małoletni ma problemy zdrowotne z kręgosłupem i stwierdzoną dysortografię. Wymaga korepetycji. Wszystko to wymaga wydatków. Pozwany natomiast nigdy nie wywiązywał się z płacenia alimentów, a egzekucja świadczeń za granicą nie przyniosła efektów.

W odpowiedzi na pozew pozwany F. T. wniósł o oddalenie powództwa. Zakwestionował powództwo co do wysokości żarzucając, że kwota żądanych alimentów została znacznie zawyżona i nie stać go na płacenie świadczeń w takiej wysokości, gdyż we W. utrzymuje jeszcze niepracującą żonę i ośmioletnią córkę oraz ma do spłaty kredyt hipoteczny na dom.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni E. T., ur. (...) jest dzieckiem pochodzącym z małżeństwa K. L. i F. T., które zostało zawarte we W..

Początkowo pożycie stron układało się dobrze, ale na skutek nieporozumień i psychicznego znęcania się pozwanego nad K. L. w sierpniu 2005 roku podjęła ona decyzję o powrocie razem z dzieckiem do Polski.

Obowiązek alimentacyjny pozwanego F. T. względem małoletniego E. T. po raz ostatni został ustalony wyrokiem Sądu Rejonowego w Mrągowie z dnia 19 października 2006 roku w sprawie o sygnaturze akt III RC 22/06, Oz. 2/06 na kwotę po 800 zł miesięcznie.

K. L. pracowała wówczas w Lidze (...) i zarabiała około 551,90 zł miesięcznie. Razem z synem mieszkała u swoich rodziców w M., którzy byli rencistami. Małoletni E. T. uczęszczał do przedszkola. Był dzieckiem, które wymagało specjalistycznej pomocy ortopedycznej.

Pozwany F. T. mieszkał we W. w miejscowości M., gdzie pracował jako przedstawiciel handlowy. Jego roczny dochód wynosił 7 828 euro. Był właścicielem domu jednorodzinnego w kredycie na 90 000 euro. Rata wynosiła 520,37 euro miesięcznie. Oprócz domu posiadał nowy samochód marki V.. Koszty paliwa stanowiła kwota 410,66 euro miesięcznie. Pozwany nie był z nikim związany i poza małoletnim nie miał innych dzieci.

(dowód: dokumenty w aktach sprawy III RC 22/06, Oz. 2/06)

Obecnie K. L. jest zatrudniona w banku (...) za wynagrodzeniem w wysokości około 3 200 zł brutto miesięcznie, gdzie pracuje od kwietnia 2018 roku. Umowa została zawarta na siedem miesięcy. Mieszka razem z synem w M. w mieszkaniu, które otrzymała po rodzicach. Opłaty za czynsz i wszystkie media wynoszą około 600 zł miesięcznie. Ma do spłaty kredyt. Rata wynosi 300 zł miesięcznie. Posiada samochód osobowy o wartości około 5 000 zł. Oprócz małoletniego ma na utrzymaniu córkę w wieku dziesięciu lat na którą otrzymuje alimenty.

Małoletni E. T. ma 16 lat. Od nowego roku rozpocznie naukę w szkole średniej. Ma trudności z opanowaniem materiału szkolnego. Pozostaje pod opieką poradni ortopedycznej w związku z problemami z kręgosłupem. Nosi buty ortopedyczne. Wymaga noszenia aparatu ortodontycznego. Posiada skierowanie na turnus rehabilitacyjny.

Pozwany w dalszym ciągu zamieszkuje w miejscowości M. i pracuje jako przedstawiciel handlowy w branży napojów. Osiąga roczny dochód w wysokości około 12 626 euro. Ma do spłaty kredyt na dom wysokości po 440 euro miesięcznie. Na paliwo wydaje kwotę około 600 euro miesięcznie. Zawarł nowy związek małżeński. Utrzymuje niepracującą żonę i córkę w wieku ośmiu lat. Nieregularnie płaci alimenty na małoletniego E. T.. Zaległość z tego tytułu wynosi około 10 000 zł. Kwoty tej pomimo skierowania wniosków na drogę sądową za granicę nie udało się dotychczas wyegzekwować.

(dowód: dokumentacja medyczna k. 5-6, decyzje k. 7-9, kserokopia dowodu osobistego k. 124, poświadczone tłumaczenia dokumentów k. 125-227, umowa o pracę k. 250, zaświadczenie k. 251, przesłuchanie K. L. k. 254 -255)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z powołanych wyżej dokumentów oraz przesłuchania matki małoletniego odnośnie sytuacji materialnych stron, możliwości zarobkowych i ponoszonych przez nich kosztów utrzymania.

Sąd zważył, co następuje:

Pozwanego niewątpliwie obciąża obowiązek alimentacyjny wobec syna E. T., a zakres tego obowiązku zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135§ 1 KRO).

W niniejszej sprawie podstawę żądania małoletniego powoda stanowi art. 138 KRO, zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego.

Przez zmianę stosunków rozumie się zmniejszenie lub ustanie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego do alimentacji albo istotne zwiększenie się usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zmniejszenie albo zwiększenie wysokości świadczeń alimentacyjnych. Tak określony przedmiot badania Sądu oznacza, że konieczne jest porównanie stanu istniejącego w dacie ostatniego orzeczenia ustalającego wysokość alimentów ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich podwyższeniu.

W ocenie Sądu doszło do zmiany stosunków, które powinny skutkować zwiększeniem wysokości świadczeń alimentacyjnych należnych małoletniemu, jednakże w stopniu mniejszym niż wskazany w żądaniu pozwu.

Przede wszystkim podkreślić należy, że od daty ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów upłynęło już ponad 12 lat. Małoletni był wówczas niespełna trzyletnim chłopcem a obecnie jest nastolatkiem. Oczywiście jest więc, że wydatki na małoletniego wzrosły typowo dla jego wieku. Rośnie, rozwija się, potrzebuje nowej odzieży, obuwia. Jest w okresie dojrzewania więc poza zwykłymi wydatkami potrzebuje też środków na swoje potrzeby, realizację zainteresowań. Nadto małoletni ma problemy zdrowotne z kręgosłupem, wymaga noszenia butów ortopedycznych i aparatu zębowego co generuje dodatkowe wydatki.

Niezależnie od powyższego należy też zwrócić uwagę, że przez tak długi okres czasu doszło w naszym kraju do wzrostu cen i już choćby z tego powodu obecna kwota alimentów nie przystaje do obecnych realiów gospodarczych.

Co prawda matka małoletniego osiąga większe wynagrodzenie, jednakże jej sytuacja rodzinna uległa zmianie. Nie korzysta już z pomocy rodziców. Ma też na utrzymaniu małoletnią córkę. W życiu F. T. również zaszły zmiany. Założył nową rodzinę i wychowuje małoletnią córkę z kolejnego małżeństwa. Jednakże w ocenie Sądu nie można uznać, że sytuacja finansowa pozwanego uległa znacznemu pogorszeniu w porównaniu do stanu istniejącego w dacie poprzedniego orzeczenia o obowiązku alimentacyjnym. Jego roczne dochody wzrosły prawie dwukrotnie z kwoty 7 828 euro do kwoty 12 626 euro. Zmniejszyła się także rata kredytu na dom.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że przez okres 12 lat od ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów nastąpił wzrost potrzeb małoletniego powoda, związanych przede wszystkim z jego naturalnym rozwojem fizycznym i rosnącymi wydatkami na odzież, żywność, środki czystości oraz nauką w szkole, a także stanem zdrowia co uzasadnia podwyższenie zasądzonej kwoty alimentów.

Pomoc pozwanego w finansowaniu syna powinna być zwiększona. Pozwany oprócz płacenia alimentów z którego to obowiązku nie zawsze wywiązywał się regularnie praktycznie nie uczestniczy w codziennym wychowaniu małoletniego, a cały ciężar w tym zakresie spoczywa na matce, która stara się zapewnić synowi jak najlepsze warunki. Matka małoletniego przejęła całkowicie obowiązki które powinny być rozdzielone na oboje rodziców.

W ocenie Sądu kwota, do jakiej zostały zwiększone alimenty przy jednoczesnym udziale matki małoletniego w jego utrzymaniu a mianowicie 1 200 zł miesięcznie, przystaje z jednej strony do jego obecnych potrzeb a z drugiej do możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego.

Jednocześnie brak jest podstaw do zwiększenia kwoty alimentów do wysokości objętej żądaniem pozwu - do kwoty 1 800 zł miesięcznie. Mimo wszystko należy bowiem mieć na uwadze, że możliwości finansowe pozwanego nie są nieograniczone, założył on nową rodzinę i ma na utrzymaniu niepracującą żonę i małoletnią córkę.

Z tych względów na podstawie art. 138 KRO Sąd orzekł jak w punkcie I sentencji, w pozostałej części powództwo oddalając jako zbyt wygórowane (punkt II sentencji).

O kosztach orzeczono na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, z uwagi na charakter sprawy i sytuację materialną nie obciążając pozwanego kosztami sądowymi (punkt III sentencji).

Sąd zobligowany treścią art. 333 §1 pkt 1 KPC w punkcie IV sentencji orzeczeniu co do alimentów nadał rygor natychmiastowej wykonalności.